

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 30 september 2010 in zaak
nrs. 10/30111 en 10/30222 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 augustus 2010 (hierna: het besluit) heeft de minister, voor zover thans van belang, een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Het besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 september 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 oktober 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De minister voor Immigratie en Asiel heeft een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 27 januari 2011, waar de minister voor Immigratie en Asiel, vertegenwoordigd door mr. G.M.H. Hoogvliet, advocaat te Den Haag, bijgestaan door Th. Trompetter en W. Scheepens, werkzaam als arts en algemeen directeur onderscheidenlijk manager bij MediFirst, en de vreemdeling, bijgestaan door mr. J.A. Pieters, advocaat te Utrecht en E.J. Kors, voorheen werkzaam als klinisch psycholoog en psychotherapeut bij het Meldpunt Asielzoekers Psychologische Problemen (hierna: het MAPP), zijn verschenen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grief klaagt de minister, samengevat weergegeven, dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat het rapport van het MAPP van 28 augustus 2010 (hierna: het MAPP-rapport) een concreet aanknopingspunt oplevert voor twijfel aan de juistheid van het advies van MediFirst van 6 augustus 2010 (hierna: het MediFirst-advies), zodat hij zich niet zonder nadere motivering op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist en hij evenmin heeft kunnen volstaan met de stelling dat het MAPP-rapport geen afbreuk doet aan de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas zonder dat daarover een deskundig oordeel beschikbaar is. De minister bestrijdt het oordeel van de voorzieningenrechter dat het besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid en ontoereikend is gemotiveerd. Daartoe betoogt de minister, samengevat weergegeven, dat de geconstateerde hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen dan wel tegenstrijdigheden in het relaas van de vreemdeling, antwoorden betreffen

op eenvoudige vragen, zoals over zijn herkomst, zodat de conclusie in het MAPP-rapport, evenals in de zaak die heeft geleid tot de uitspraak van de Afdeling van 9 juni 2008 in zaak nr. 200706131/1; www.raadvanstate.nl, geen afbreuk kan doen aan de beoordeling van het asielrelaas. Voorts heeft de minister betoogd dat uit het rapport van nader gehoor van 20 augustus 2010 niet blijkt dat de vreemdeling vanwege psychische problematiek niet in staat was naar behoren te verklaren.

Ter zitting heeft de minister nader toegelicht dat zowel het onderzoek door MediFirst als het onderzoek door het MAPP momentopnamen zijn, zodat voor de vraag of de vreemdeling gehoord kon worden geen betekenis toekomt aan de, later, in het MAPP-rapport getrokken conclusie.

2.1.1. De minister heeft de vreemdeling, voor indiening van diens asielaanvraag, op 6 augustus 2010 medisch laten onderzoeken door MediFirst. De resultaten van dit onderzoek, waarbij de vreemdeling is gezien door een verpleegkundige, zijn weergegeven in het MediFirst-advies, dat is ondertekend door een arts. Daarin is vermeld dat geen sprake is van medische problematiek die van invloed kan zijn op de verklaringen van de vreemdeling.

Op 18 augustus 2010 en 20 augustus 2010 hebben het eerste gehoor respectievelijk het nader gehoor van de vreemdeling plaatsgevonden.

Op 27 augustus 2010 is de vreemdeling onderzocht door een psychiater van het MAPP. De resultaten van dit onderzoek zijn weergegeven in het MAPP-rapport. De onderzoeker stelt in de conclusie van het rapport dat met zekerheid kan worden vastgesteld dat sprake is van psychische problemen die interfereren met het vermogen om coherent en consistent te verklaren. Daartoe wordt erop gewezen dat de vreemdeling ruim voldoet aan de criteria voor het bestaan van een posttraumatische stressstoornis en dat een aangepaste vraagtechniek nodig is, omdat hij vaak slechts op één gedeelte van een vraag reageert en zijn abstractievermogen lager is dan dat van een gemiddelde veertienjarige.

2.1.2. Indien en voor zover de minister een MediFirst-advies aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, dient hij zich er ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht van te vergewissen dat dit advies - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

Indien de minister heeft voldaan aan de aldus op hem rustende vergewisplicht, kan een vreemdeling de uitkomst van een MediFirst-advies nog slechts succesvol bestrijden door overlegging van een andersluidend deskundigenadvies.

2.1.3. De gemotiveerde conclusie in het MAPP-rapport, dat met zekerheid kan worden vastgesteld dat sprake is van psychische problemen die interfereren met het vermogen om een coherent en consistent verhaal te doen, is tegengesteld aan de conclusie in het MediFirst-advies, dat geen sprake is van medische problematiek die van invloed kan zijn op de verklaringen van de vreemdeling. Hoewel het MAPP-rapport dateert van na het besluit, is – naar de voorzieningenrechter onbestreden heeft vastgesteld – voorafgaande aan het besluit een signalering van het MAPP

overgelegd en het MAPP-onderzoek aangekondigd door de vreemdeling. Voorts is het tijdsverloop tussen de onderzoeken bij MediFirst en het MAPP in deze zaak niet van dien aard dat aan het MAPP-rapport op voorhand geen betekenis kan worden toegekend. Gelet daarop en in aanmerking genomen dat uit het MAPP-rapport niet kan worden afgeleid dat de geconstateerde psychische problemen zich eerst na het afnemen van het nader gehoor hebben geopenbaard, had het dan ook op de weg van de minister gelegen om nader te onderzoeken of en in hoeverre het MediFirst-advies ondanks de inhoud van het MAPP-rapport als draagkrachtige onderbouwing van het besluit kan gelden; bijvoorbeeld door bij MediFirst om een reactie op het MAPP-rapport te verzoeken. Nu de minister dit heeft nagelaten, is de voorzieningenrechter terecht tot het oordeel gekomen dat het besluit onvoldoende zorgvuldig is voorbereid en ontoereikend is gemotiveerd. Reeds daarom faalt de grief. Aan hetgeen de minister overigens heeft aangevoerd wordt derhalve niet toegekomen.

2.2. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. De minister, thans de minister voor Immigratie en Asiel, dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de minister voor Immigratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,00 (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. H. Troostwijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.D.A.M. Zegveld, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

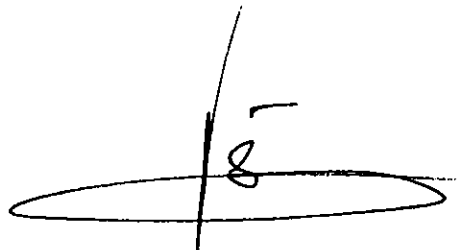
w.g. Zegveld
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 april 2011

43-657.

Verzonden: 5 april 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
Nevenzittingsplaats Utrecht

Sector bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

zaaknummers: AWB 10/30111 en AWB 10/30222

uitspraak van de voorzieningenrechter in de zaak tussen

geboren op : van gestelde Afghaanse nationaliteit, verzoeker,
gemachtigde: mr. J. de Jong, advocaat te Utrecht,

en

de Minister van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. B. Kristel.

Inleiding

1.1 Op 18 augustus 2010 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 26 augustus 2010 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Verzoeker heeft tegen dit besluit beroep bij deze rechtbank ingesteld en de voorzieningenrechter verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege blijft, totdat op het beroep is beslist.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 23 september 2010. Verzoeker heeft in persoon, bijgestaan door mr. J. de Jong, en verweerder heeft bij gemachtigde het woord gevoerd.

Overwegingen

2.1 Op grond van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter, indien een verzoek om voorlopige voorziening wordt gedaan, beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.

Over het beroep

2.2 Het bestreden besluit gaat over de weigering verzoeker een verblijfsvergunning asiel te verlenen, vanwege het roerbaar ontbreken van documenten ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute. Het relaas mist volgens verweerder positieve overtuigingskracht, omdat twijfel bestaat aan verzoekers identiteit, herkomst en nationaliteit. Omdat verzoeker niet geloofwaardig heeft gemaakt dat hij uit Afghanistan afkomstig is en de Afghaanse nationaliteit bezit, komt hij niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw). Voorts heeft verweerder ambtshalve besloten om verzoeker niet een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd regulier onder de beperking

zaaknummers: AWB 10/30111 en AWB 10/30222

blad 2

"verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling" te verlenen, omdat, vanwege de gerezen twijfel aan de identiteit en nationaliteit van verzoeker, onderzoek naar adequate opvang niet mogelijk is. Dit dient voor rekening van verzoeker te komen, aldus verweerder.

2.3 De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker bij de zienswijze van 25 augustus 2010 een signalering van het Meldpunt Asielzoekers met Psychische Problemen (MAPP) heeft overgelegd. Voorts blijkt uit de gedingstukken dat de gemachtigde van verzoeker op 26 augustus 2010 telefonisch contact heeft opgenomen met verweerder en heeft aangegeven dat verzoeker door een psychiater van het MAPP wordt onderzocht. Verweerder is niet bereid gebleken de besluitvorming in verzoekers procedure aan te houden, zo blijkt uit de telefoonnotitie van 26 augustus 2010. In beroep heeft verzoeker een MAPP-rapportage van 2 september 2010 overgelegd, waarin de resultaten zijn weergegeven van het onderzoek door de psychiater op 27 augustus 2010.

2.4 Verzoeker heeft (onder meer) aangevoerd dat hij vanwege zijn psychische klachten ten onrechte in de algemene asielprocedure is gehoord. Verzoeker heeft daartoe verwezen naar de MAPP-rapportage van 2 september 2010. Door de inrichting van de algemene asielprocedure was het niet mogelijk om verzoeker eerder dan 27 augustus te laten onderzoeken. In de bestuursrechtelijke fase had verzoeker echter al een MAPP-signalering overgelegd en was het onderzoek door een psychiater aangekondigd.

Uit het medisch advies van MediFirst van 6 augustus 2010 blijkt niet dat verzoeker is gezien door een psychiater die een oordeel kon vormen over zijn psychische gesteldheid en de invloed daarvan op het verklaren. Wel wordt in het advies van MediFirst opgemerkt dat er sprake is van luttelken. De conclusie van de psychiater in de MAPP-rapportage luidt echter dat met zekerheid vastgesteld kan worden dat er sprake is van problemen die interfereren met het coherent en consistent kunnen verklaren. Uit de MAPP-rapportage, dat kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies, blijkt derhalve dat het advies van MediFirst niet juist is. Ook was al door Vluchtelingenwerk, aanwezig bij het nader gehoor, aangegeven dat er bij verzoeker sprake is van psychische problematiek. In het bestreden besluit wordt dan ook ten onrechte gesteld dat er geen enkele aanwijzing in de gehoren is aangetroffen dat er tijdens de gehoren (psychische) belemmeringen zijn geweest op grond waarvan de gehoren geen doorgang zouden kunnen hebben vinden. Verzoeker heeft in dit verband gewezen op de uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 26 augustus 2010 (Awb 10/27581 en 10/27580).

2.5 Op grond van artikel 83 van de Vw zal de voorzieningenrechter de MAPP-rapportage van 2 september 2010 betrekken bij haar beoordeling, nu sprake is van feiten en omstandigheden die na het bestreden besluit zijn aangevoerd, dan wel aannemelijk zijn gemaakt.

2.6 In de MAPP-rapportage is door C.F. Aalbersberg, psychiater – samengevat – als volgt geconcludeerd:

"De testresultaten wijzen uit, tezamen met de anamnese, dat er sprake is van een posttraumatische stressstoornis. De BSI test onderstreept dit met een score die aangeeft dat er sprake is van een forse psychopathologie. (...) Gezien bovenstaande kan met zekerheid vastgesteld worden dat er sprake is van psychische problemen, bij deze nog heel jonge jongeman, die interfereren met het vermogen om een coherent en consistent verhaal te doen."

2.7 Verweerder heeft ter zitting in dit verband aangegeven dat verzoeker op 6 augustus

zaaknummers: AWB 10/30111 en AWB 10/30222

blad 3

2010 door MediFirst is onderzocht, waarbij op het formulier door de verpleegkundige bij de vraag of sprake is van medische problematiek die van invloed kan zijn op het horen, de optie "nee" is omcirkeld. Verweerder heeft zich ten aanzien van de MAPP-rapportage op het standpunt gesteld dat dit rapport niet tot een andere conclusie kan leiden. Weliswaar valt uit dat rapport af te leiden dat verzoeker psychische problemen heeft, maar dat neemt niet weg dat verzoeker in staat moet zijn om eenvoudige, simpele vragen te beantwoorden. Uit de MAPP-rapportage volgt niet eenduidig dat verzoeker vanwege zijn psychische problemen niet in staat was eenvoudige vragen te beantwoorden, zodat dit niet kan afdoen aan de geconstateerde vaagheden en inconsistenties in de verklaringen van verzoeker, aldus verweerder.

2.8 De voorzieningenrechter stelt voorop dat de vaststelling of iemand gelet op zijn psychische problemen al dan niet in staat is coherent en consistent te verklaren, is voorbehouden aan een deskundige, zoals een psychiater. De voorzieningenrechter stelt in dit verband vast dat het advies van MediFirst van 6 augustus 2010 is gebaseerd op een onderzoek door een verpleegkundige. Weliswaar heeft een medisch adviseur het advies mee-ondertekend, maar die heeft verzoeker niet gezien of onderzocht. De MAPP-rapportage van 2 september 2010 is opgesteld door een psychiater, en meegelezen door een klinisch psycholoog. Deze psychiater heeft na verzoeker te hebben onderzocht, vastgesteld dat er bij verzoeker sprake is van een forse psychopathologie, en hij heeft zonder enig voorbehoud geconcludeerd dat er bij verzoeker sprake is van psychische problemen die interfereren met het vermogen om coherent en consistent te verklaren. Voorts blijkt uit het rapport dat de gebruikte interviewtechniek aangepast moet worden aan verzoekers leeftijd, omdat verzoeker de informatie nogal associatief aanlevert, waardoor er regelmatig verwarring ontstaat, omdat niet duidelijk is op welk deel van de vraag verzoeker antwoord geeft. Volgens de psychiater verergeren culturele verschillen en een gebrekkige schoolopleiding dit fenomeen. Ook valt uit het rapport op te maken dat verzoeker onder meer voor wat betreft de vaardigheid een logisch samenhangend verhaal te vertellen, jonger imponeert dan zijn leeftijd van veertien jaar.

2.9 Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat de MAPP-rapportage een concreet aanknopingspunt oplevert voor twijfel aan de juistheid van het MediFirst-advies. Verweerder heeft zich dan ook niet zonder nadere - onderbouwde - motivering op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker toerekenbaar documentloos is en het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist, omdat gelet op de inhoud van het MAPP-rapport het niet onaannemelijk is te achten dat verzoeker als gevolg van zijn psychische problemen niet coherent en consistent heeft kunnen verklaren. De stelling ter zitting van verweerder dat de MAPP-rapportage geen afbreuk doet aan de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, is bij gebreke van een deskundig oordeel waaruit het legendeel blijkt, geen genoegzaam weerwoord tegen het rapport van de psychiater. De voorzieningenrechter wijst in dit verband op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 15 juli 2010, LJN: BN2235. Het ter zitting zijdens verweerder gedane beroep op de uitspraak van de AbRS van 9 juni 2008 (LJN: BD4407) treft geen doel, reeds niet omdat het in die zaak een andere casuspositie betrof.

2.10 Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat het bestreden besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid en ontoereikend gemotiveerd.

zaaknummers: AWB 10/30111 en AWB 10/30222

blad 4

2.11 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:86 van de Awb het beroep gegrond verklaren, het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen opnieuw op de aanvraag van verzoeker te beslissen met inachtneming van deze uitspraak.

2.12 Hetgeen verzoeker voor het overige heeft aangevoerd behoeft thans geen nadere bespreking.

Over de voorlopige voorziening

2.13 Omdat verzoeker in afwachting van dat besluit rechtmatig verblijf heeft in Nederland, zal het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

Over de voorlopige voorziening en het beroep

2.14 Er is aanleiding voor proceskostenveroordeling. Met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht worden ter zake van verleende rechtsbijstand 3 punten (1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een wegingsfactor 1) toegekend.

2.15 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen grond voor het treffen van de gevraagde voorlopige voorziening, zodat het verzoek wordt afgewezen.

zaaknummers: AWB 10/30111 en AWB 10/30222

blad 5

Beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 26 augustus 2010;

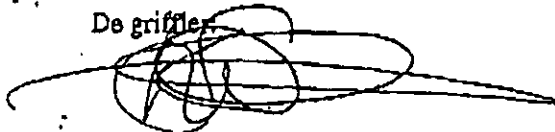
bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag beslist, met inachtneming van deze uitspraak;

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 1.311,-, te voldoen aan verzoeker.

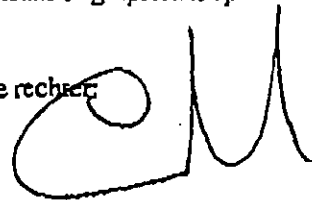
Aldus vastgesteld door mr. A.M. Overbeeke en in het openbaar uitgesproken op 30 september 2010.

De griffier

mr. K.S. Smits

De rechter

mr. A.M. Overbeeke

afschrift verzonden op:

30 SEP 2010

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen wat de ongegrondverklaring van het beroep betreft binnen één week na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Tegen de afwijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening staat ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, van de Wet op de Raad van State geen hoger beroep open.

De uitspraak van de voorzieningenrechter is bindend tussen partijen. Dit bindend heeft ook betekenis bij een eventueel vervolg van deze procedure, bijvoorbeeld indien het beroep gegrond wordt verklaard en verweerder een nieuw besluit moet nemen. Als een partij niet met hoger beroep opkomt tegen een oordeel van de voorzieningenrechter waarbij uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een standpunt van die partij is verworpen, staat de bestuursrechter die partij in beginsel niet toe dat standpunt in een latere fase van de procedure opnieuw in te nemen.

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst

I

Postadres: postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Fax: 070-779 5506

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
07 OKT 2010	
ZAAKNR.	201009709-1
AAN:	V2
RECHANCELO: DO:	PAR:

Proces	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. E. de Jong
Doorkiesnummer(s)	070-779 4859
Datum	7 oktober 2010
Dossiernummer	1007.25.1009
Uw kenmerk	-
Bijlage(n)	4
Onderwerp	Hoger beroep van de Minister van Justitie /

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, van 30 september 2010, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk AWB 10/30111.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn, machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

mr. E. Nardelli, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Postadres: postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Tel 070-778 4801

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

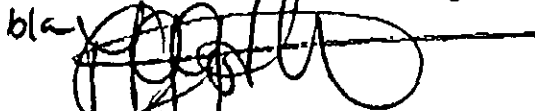
Fax 070-778 6608

RAAD VAN STATE	
IN DE WEDERZIJDE	
07 OKT 2010	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Proces	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. E. de Jong
Doorkiesnummer(s)	070-779 4859
Datum	7 oktober 2010
Dossiernummer	1007.25.1009
Uw kenmerk	-
Bijlage(n)	-
Onderwerp	Schriftelijke lastgeving

Hierbij geef ik mevrouw mr. E. Nardell, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Minister van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, van 30 september 2010, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk AWB 10/30111.

De Minister van Justitie,
namens deze
het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging,

bla
N.T. van Schelven

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 BA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

07 OKT 2010

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. T.J.W. Visser
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Utrecht
van 30 september 2010
met kenmerk AWB 10/30111

Inzake:

met IND-kenmerk 1007.25.1009
aan te dulden als verweerder
gemachtigde: mr. J. de Jong
advocaat te Utrecht

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bardewijkstraat 62
2531 XR Den Haag

Postbus 30020
2500 GC Den Haag

mr. E. de Jong
070-779 48 59

onderbouwde – motivering op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker toerekenbaar documenteerd is en het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist, omdat gelet op de inhoud van het MAPP-rapport het niet onaanneemelijk is te achten dat verzoeker als gevolg van zijn psychische problemen niet coherent en consistent heeft kunnen verklaren. De stelling ter zitting van verweerder dat de MAPP-rapportage geen afbreuk doet aan de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, is bij gebreke van een deskundig oordeel waaruit het tegendeel blijkt, geen genoegzaam weerwoord tegen het rapport van de psychiater. De voorzieningenrechter wijst in dit verband op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 15 juli 2010, LJN: BN 2235. Het ter zitting zijdens verweerder gedane beroep op de uitspraak van de AbRS van 9 juni 2008 (LJN: BD4407) treft geen doel, reeds niet omdat het in die zaak een andere casuspositie betrof.”

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverweging van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.10 tot en met 2.14 op bladzijden 3 en 4 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

Toelichting op de grief

- 3.4. In de uitspraak van 9 juni 2008, nr. 200706131/1, heeft uw Afdeling in rechtsoverweging 2.3.1. overwogen:

“Zoals de staatssecretaris terecht heeft betoogd, volgt uit de conclusie die in het MAPP-rapport is getrokken niet eenduidig dat het vermogen van de vreemdeling om coherent en consistent te verklaren door psychische problemen zodanig is beïnvloed dat hij niet in staat was om op eenvoudige vragen over zijn herkomst en reisverhaal – juist – te antwoorden. De staatssecretaris heeft zich dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de conclusie in het MAPP-rapport er in zoverre niet aan in de weg stond de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de vreemdeling te beoordelen.”

- 3.5. In de uitspraak van 15 juli 2010, nr. 201001871/1/V2, heeft uw Afdeling in rechtsoverwegingen 2.1.3. en 2.1.4. overwogen:

“De hiervoor onder 2.1.1. weergegeven vage verklaringen, die door de staatssecretaris in het kader van de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen omtrent de redenen waarom zij een aanvraag voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 indient, aan de vreemdeling zijn tegengeworpen, betreffen essentiële onderdelen van problemen die zij stelt in het land van herkomst te hebben ondervonden en die reden voor haar vlucht waren. Reeds hierom treft het beroep van de staatssecretaris op de in het hoger- beroepschrift genoemde zaak, die heeft geleid tot de uitspraak van de Afdeling van 9 juni 2008 in zaak nr. 200706131/1 (www.raadvanstate.nl), waarin het ging om het al of niet kunnen beantwoorden van eenvoudige vragen door de desbetreffende vreemdeling over diens herkomst en reisverhaal, geen doel.”

en

“De voorzieningenrechter heeft terecht overwogen dat de staatssecretaris zich niet zonder nadere motivering op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is, omdat gelet op de inhoud van het MAPP-rapport niet kan worden uitgesloten dat de vreemdeling als gevolg van haar psychische toestand, zoals door de psychiater is vastgesteld, slechts summiere

verklaringen heeft kunnen afleggen. De stelling van de staatssecretaris dat het MAPP-rapport geen afbreuk doet aan de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas is bij gebreke van een deskundig oordeel waaruit het tegendeel blijkt, geen genoegzaam weerwoord tegen het rapport van de psychiater. De grief faalt.*

- 3.6. De Minister leidt uit bovengenoemde uitspraken van uw Afdeling het volgende af. Bij de beantwoording van de vraag of de conclusie in een MAPP-rapport zoals het onderhavige – bedoeld wordt de conclusie dat met zekerheid vastgesteld kan worden dat er sprake is van psychische problemen die interfereren met het vermogen om een coherent en consistent verhaal te doen – afbreuk kan doen aan de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, kunnen twee situaties onderscheiden worden binnen het kader van de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker door de Minister; of de door de Minister in dit kader geconstateerde hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen dan wel tegenstrijdigheden betreffen essentiële onderdelen van de gestelde ondervonden problemen, of dit betreffen antwoorden op eenvoudige vragen (over de herkomst en het reisverhaal).

Indien sprake is van essentiële onderdelen doet de conclusie in het MAPP-rapport zoals in casu in beginsel afbreuk aan de beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas en is het vervolgens aan de Minister om hier een genoegzaam weerwoord in de vorm van een deskundig oordeel tegenover te stellen. Indien sprake is van antwoorden op eenvoudige vragen doet bedoeld MAPP-rapport géén afbreuk aan deze beoordeling door de Minister. Uit bovengenoemde uitspraken kan tevens worden afgeleid dat het voorgaande niet geldt indien uit de conclusie in een MAPP-rapport eenduidig volgt dat de asielzoeker vanwege zijn psychische problemen zelfs niet in staat is eenvoudige vragen te beantwoorden.

- 3.7. In de onderhavige zaak heeft de Minister aan verweerder tegengeworpen dat hij toerekenbaar geen documenten met betrekking tot zijn gestelde identiteit, nationaliteit, reisroute en asielrelaas heeft overgelegd als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, Vw. Gelet hierop heeft de Minister beoordeeld of verweerders verklaringen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en/of tegenstrijdigheden bevatten en aldus positieve overtuigingskracht ontberen. De Minister heeft gesteld dat verweerder, op een enkele vraag na, geen of onjuiste antwoorden heeft gegeven op vragen over het gestelde land van herkomst (Afghanistan).

Daarnaast heeft de Minister gesteld dat verweerder wisselende verklaringen heeft afgelegd over zijn eigen naam door zich tegenover de Koninklijke Marechaussee te bedienen van verschillende personalia. Voorts heeft hij tegenstrijdig en inconsistent verklaard over de gezinssamenstelling, zijn woonplaats in Afghanistan en een gesteld verblijf in Pakistan. Gelet hierop heeft de Minister zich op het standpunt gesteld dat verweerder niet geloofwaardig heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Afghanistan en de Afghaanse nationaliteit heeft en dat daarom evenmin geloof wordt gehecht aan de door verweerder gestelde, in Afghanistan ondervonden problemen.

Blijkens het voornemen tot afwijzing van de aanvraag is daarbij mede betrokken dat het niveau van de aan de verweerder gestelde vragen niet van dien aard is dat hij deze niet zou hebben kunnen beantwoorden. Voorts kan uit het rapport van nader gehoor niet worden afgeleid dat verweerder vanwege psychische problematiek niet in staat was naar behoren te verklaren.

De Minister merkt in dit verband nog op dat aan de door verweerder in kopie overgelegde documenten ter onderbouwing van zijn stelling dat hij wel afkomstig is uit Afghanistan geen overwegende waarde toekomt, nu deze niet op authenticiteit kunnen worden onderzocht. In het bestreden besluit is in dit verband nadrukkelijk gewezen op het gestelde daaromtrent in de ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken van april 2009 en juli 2010 is gesteld.

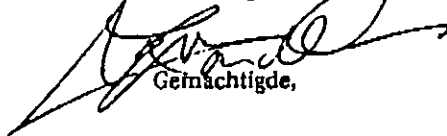
- 3.8. Gelet op hetgeen in 3.7. is weergegeven, staat vast dat de Minister in de onderhavige zaak de ongelofwaardigheid van het relaas heeft gebaseerd op het feit dat verweerder eenvoudige vragen over onder meer diens herkomst niet juist heeft kunnen beantwoorden. Daarnaast is een gegeven dat ten behoeve van verweerder op 2 september 2010 een MAPP-rapportage is uitgebracht, waarvan de conclusie luidt dat met zekerheid kan worden vastgesteld dat er sprake is van psychische problemen die interfereren met het vermogen om een coherent en consistent *relaas* te kunnen doen. Zoals de Minister ter zitting bij de voorzieningenrechter heeft aangegeven (zie rechtsoverweging 2.7 van de bestreden uitspraak) valt uit dit rapport niet eenduidig af te leiden dat verweerder vanwege zijn psychische problemen zelfs niet is staat is om eenvoudige vragen te beantwoorden. Gelet hierop heeft de Minister ter zitting, onder verwijzing naar de uitspraak van uw Afdeling van 9 juni 2008, nr. 200706131/1, terecht het standpunt ingenomen dat de MAPP-rapportage niet kan afdoen aan de geconstateerde vaagheden en inconsistenties in de antwoorden van verweerder op eenvoudige vragen over zijn herkomst uit Afghanistan. De vraag of de MAPP-rapportage een concreet aanknopingspunt oplevert voor twijfel aan de juistheid van het MediFirst-advies van 6 augustus 2010, is, wat daar verder ook van zij, in casu dan ook niet relevant.
- 3.9. De Minister concludeert dat de voorzieningenrechter het beroep (AWB 10/30111) ten onrechte gegrond heeft verklaard. De voorzieningenrechter heeft immers ten onrechte in het onderhavige geval aansluiting gezocht bij de bovengenoemde uitspraak van uw Afdeling van 15 juli 2010 en daarmee ten onrechte als uitgangspunt genomen dat de MAPP-rapportage in casu afbreuk kan aan de beoordeling van de geloofwaardigheid door de Minister. Tevens volgt hieruit dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat het beroep van de Minister op de bovengenoemde uitspraak van uw Afdeling van 9 juni 2008 geen doel treft omdat het in die zaak een andere casuspositie betrof.
- 3.10. De Minister wenst echter niet onvermeld te laten dat bij van oordeel is dat een advies van MediFirst dient te worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de Minister ten behoeve van de uitoefening van zijn bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag de Minister bij de besluitvorming op aanvragen om toelating in beginsel van zulk advies uitgaan. Als bijlage bij dit hoger beroepschrift voegt de Minister een afschrift van het Protocol Medisch advies Horen en Beslissen van MediFirst, waarin de werkwijze en expertise van MediFirst staan beschreven (*bijlage 4*).
- 3.11. De rechtbank merkt terecht op dat de bevindingen van het MAPP afwijken van de bevindingen van MediFirst. In het oog dient echter te worden gehouden dat het onderzoek van MediFirst korte tijd vóór de aanvang van de asielprocedure heeft plaatsgevonden, terwijl het onderzoek van het MAPP dateert van ná het afwijzend besluit. Er moet rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat zich tussentijds wijzigingen hebben voorgedaan in de psychische toestand van verweerder.

3.12. De voorzieningenrechter heeft middels de bestreden uitspraak al het voorgaande miskend.

4. Conclusie.

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep en tot ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 26 augustus 2010 ingestelde beroep (AWB 10/30111).

Den Haag, 7 oktober 2010

Geïmmitteerde,

*mr. E. Nardelli, senior procesvertegenwoordiger
Minister van Justitie
Immigratie en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG*